

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน(กรอบ่าย) ฉบับประจำวันที ๑๐ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๗ มูลค่าข่าว ๑๗๙,๕๕๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เคยสงสัยไหม ทำไมอเมริกาหรือประเทศในฝั่งยุโรปจึงตั้งตัวเป็นใหญ่ แล้วเหตุใดพวกเขาจึงต้องแทรกแซงกลุ่มประเทศที่ด้อยพัฒนา?

อะไรคือการวัดค่าให้เขามีอำนาจเหนือกว่าเรา? เพียงเพราะเขามีระบบเศรษฐกิจที่ดีใช่ไหม จึงทำให้อำนาจการต่อรองคุณสมเหตุสมผลดีกว่า ด้วยเหตุผลต่างๆ ที่เราเคยถูกเอารัดเอาเปรียบทางการค้า และไม่เคยมีบทบาทในด้านเศรษฐกิจของโลก ถึงแม้เขาจะนำเข้าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรจากเรา จึงทำให้เกิด "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" ในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

หลายคนคงคิดว่าผู้เขียนกล่าวด้วยความอคติต่อประเทศพวกนั้นหรือเปล่า ขอยืนยันว่าไม่ได้มีอคติใดๆ แต่อยากสะท้อนให้ท่านได้ทราบว่าการได้เห็นนักกักอันดูดีมักจะมาพร้อมความเห็นแก่ได้ และเขาเปรียบเราอย่างถึงที่

สุด เพราะฉะนั้นกลุ่มประเทศเล็กๆ อย่างพวกเราก็เปรียบเสมือนลูกนกถูกลูกกา ที่เขาจะบีบหรือปล่อยเมื่อไรก็ได้ ทางเราจึงจำเป็นต้องปกป้องตัวเอง โดยการนำกลุ่มประเทศเล็กๆ ดังกล่าวมารวมตัวเป็นปีกแผ่น เพื่อแปลงโฉมตนเองให้เป็นที่พึ่งพิงกันที่สามารไปต่อกรกับสัตว์ใหญ่ได้ ถึงแม้เรารวมตัวกันแล้ว ก็เป็นขนาดที่ใหญ่พอที่จะมีกำลังต่อสู้กับอีกฝ่าย แต่เราซึ่งหมายถึงประเทศไทยนั้นกำลังลี้ภัยไปไหนไปมา สิ่งที่เราไม่กำลังเป็นจุดด้อยในกลุ่มใหญ่เหล่านั้น มันไม่ได้หมายถึงทรัพยากรธรรมชาติที่เราส่งออก แต่เรากำลังจะสื่อว่าสิ่งที่เราเป็นรองอย่างชัดเจนคือด้านภาษา เราค่อนข้างที่จะโหม่หน้าความเป็นตัวตนของเราไว้อย่างชัดเจน ว่าเราไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของใครซึ่งมันดีในด้านความภาคภูมิใจต่อชนรุ่นหลัง แต่ไม่ใช่ข้อดีในภายภาคหน้าเลย เนื่องจาก การที่เราไม่ต้องการเป็นเมืองขึ้น ทำให้ภาษาที่

เป็นภาษาราชการของเรามีอยู่เพียงแค่ 1 ภาษา ทำให้คนในชาติถึงแม้จะเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็กจนโต ทำได้แค่การท่องจำ ไม่สามารถพูดและใช้ในชีวิตประจำวันอย่างจริงจังได้เลย

การที่เราเข้าไปรวมกลุ่มสมาชิกประชาคมอาเซียน คือความผิดพลาด ถือเป็นภาระส่วนตัวเองอย่างอ้อมๆ และอีกสิ่งหนึ่งที่เราต้องมอง คือตลาดแรงงาน เชื่อได้เลยว่าหากเรามียุทธศาสตร์ที่อ่อนแอกว่าในด้านภาษา เราก็จะถูกกลุ่มเพื่อนสมาชิกที่แผละแย่งงาน สิ่งนี้อาจตามมาหลังจากนั้น คงจะทำให้คนไทยไม่ได้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานที่ขณะนี้มีความประมาณ 10 อาชีพที่ทำกรตกงไว้ เราจึงควรเรียนภาษาที่ 2 และ 3 อย่างจริงจัง และต้องเต็มด้วยความกล้าแสดงออก การพูด การเจรจา

หากเราทำได้ สิ่งตามมาคือผลดีต่อคนในชาติ ถึงแม้ปากเราจะพร่ำบอกว่าเรา รักอาเซียน รักบ้านพี่เมืองน้อง สิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ใช่เรื่องพวกนี้ แต่เราจำเป็นต้องรักและช่วยเหลือคนในชาติของเรา ก่อน เพื่อไม่ให้เราถูกเอาเปรียบจากมิตรภาพอย่างที่แล้วมา

กิริศา ลอยวิสุทธิ์

สาขาพัฒนาชุมชนเมือง
คณะสังคมศาสตร์ มศว

